

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 FEBRUARI 2006

S.R. 166

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, Provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis verleend :

bulletin

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE,

T E G E N :

- kroeghouder, geboren
wonende te

! met maatschappelijke zetel gevestigd te

beklaagden, niet-verschijnende,
de tweede verlegenvoordigd door Mr , advocaat te
, lasthebber ad hoc,

Not.nr. 66.23.5141-00

Beklaagd van:

DE EERSTE EN DE TWEEDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

1. door op het terrein, gelegen te _____ en
kadaster gekend onder _____, in eigendom toe-
behorende aan _____ met zetel te
gelegen in natuurgebied

(a) te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van
01.05.2000 tot 21.08.2000
een bakstenen bijgebouw met oppervlakte 37,33 m² palend aan de woning te heb-
ben opgetrokken

(b) te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van
23.08.2000 tot 25.02.2002

rechts achteraan de bestaande woning: een siertuin te hebben aangelegd
bestaande uit dolomiet tuinpaden, aanplanting van niet streekeigen vegetatie, het
plaatsen van een tuinbeeld (5,66 x 18 meter) (foto 1, 3, 4)

achteraan de bestaande woning: een siertuin te hebben aangelegd bestaande uit
dolomiet tuinpaden, aanplanting van niet streekeigen vegetatie, het plaatsen van een
tuinbeeld (13,5 x 10 meter) (foto 6)

een dolomiet verharding te hebben aangelegd voor, achter en naast de bestaande
woning (foto 5, 7, 8, 9)

een strook tuin effen te hebben gemaakt evenals vegetatievrij te hebben gemaakt
(reliefwijziging) (foto 13 en 14)

deuropeningen te hebben dichtgemest en nieuwe deuropeningen te hebben
gemaakt (foto 15, 16, 18, 22 en 24)

(c) te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van
23.08.2000 tot 16.12.2000

een niet reglementaire tuinafsluiting deels met prikkeldraad (hoogte 1,8 à 2,34
meter) te hebben opgetrokken.

(d) te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van
21.11.2000 tot 23.02.2001

een smeedijzeren constructie bestaande uit een poort (lengte 4,2 meter, hoogte 2,4
meter) en hekwerk (2 x lengte 6,5 meter, hoogte 2,1 meter) te hebben geplaatst.

2. en de sub 1 a, 1b, 1c en 1d hierboven omschreven toestand in stand gehouden
te hebben te _____ in de periode gaande van

(a). van 21.08.2000

(b). van 25.02.2002

(c). van 16.12.2000

(d). van 23.02.2001

tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 15.04.2003.

met de omstandigheid, wat de twee beklagden betreft, dat het misdrijf gepleegd werd
door personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen
kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of
verplaatsbare inrichtingen ontwerpen, en/of opstellen of personen die bij die
verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep in casu de

eerste als gedelegeerd bestuurder van de tweede beklaagde zijnde een vennootschap met als doel het beheren van een onroerend patrimonium in kader waarvan zij o.m. gemachtigd is onroerende goederen aan te kopen, te laten bouwen, te ruilen, te verkopen en te verbouwen.

EN INZAKE VAN:

373 DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het grond van de provincie , optredend namens het Vlaamse Gewest en met kantoor te

vrijwillig tussenkommende partij, hebbende als raadsvrouw
Mr , advocaat te

- - -
- - -

Gezien het tussenvonniss van deze rechtbank en kamer van 24 september 2004 waarbij de debatten werden heropend.

Gezien het vonnis van deze rechtbank en kamer van 22 april 2005 waarbij zowel op burgerlijk als op strafrechterlijk gebied uitspraak werd gedaan en enkel voor wat de herstellvordering betreft de debatten werden heropend.

Gezien de overige stukken van de rechtspleging.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord Mr loco Mr , lasthebber ad hoc, in zijn verdedigingsmiddelen, voorgedragen voor de beklaagde.

Gehoord Mr loco Mr , namens de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Voorafgaandelijk.

Bij vonnis dd. 22.04.2005 werd gestatueerd nopens de strafvordering en de burgerlijke vorderingen tot schadevergoeding.

Op de twee vragen nopens de herstellvordering die de Rechtbank toen stelde, werd als volgt geantwoord :

Betreffende de (regularisatie)vergunning verleend door het College van Burgemeester en Schepenen van dd. 01.04.2003 hangt de annulatieprocedure - een verzoek tot schorsing werd niet neergelegd - nog altijd voor de Raad van State.

Partijen verwachten dat het nog enkele jaren gaat duren voor een arrest tussenkomt. De burgerlijke partij nodigt de Rechtbank uit om een legaliteitstoets te ondernemen conform art. 159 Geo. GW.

Uit de foto's genomen door de verbalisanten van de politie-zone en uit hun vaststellingen blijkt dat de toestand zoals die was ten tijde van hun vorige vaststellingen niet veranderde, met uitzondering van het afsluiten van een interne doorgang van het hoofdgebouw naar het bijgebouw én het overwoekerd zijn van de tuin.

De herstellvorderingen.

Zoals reeds vermeld in voormeld vonnis leidde de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur tweemaal een herstellvordering - tot herstel in de oorspronkelijke staat - in, éénmaal op 02.05.2001 en een tweede maal op 14.03.2003. De tweede herstellvordering werd ingesteld na het bevel tot onmiddellijke staking der werken. De tweede herstellvordering is dan ook ruimer daar met het bevel door betrokkenen geen rekening werd gehouden en verder gebouwd werd aan het bijgebouw en de omgeving van het pand.

In beide herstellvorderingen werd het afbreken van het wederrechtelijk opgetrokken bijgebouw gevorderd. Tevens werd in de laatste herstellvordering de afbraak van de poort/ hekwerk, de afbraak van de afsluiting, de verwijdering van de aangebrachte verhardingen en het herstel van de oorspronkelijke vegetatie en het relief en de samenstelling van de bodem gevorderd.

Daar beklaagden werden vrijgesproken voor het aanleggen en in standhouden van een siertuin, rechts achteraan de bestaande woning, bestaande uit dolomiet tuinpaden, aanplanting van niet streekeigen vegetatie, het plaatsen van een tuinbeeld én het aanleggen van een siertuin, achteraan de bestaande woning, bestaande uit dolomiet tuinpaden, aanplanting van niet streekeigen vegetatie, het plaatsen van een tuinbeeld én een dolomiet verharding voor, achter en naast de bestaande woning én het effen en vegetatievrij maken van een strook tuin, kan de herstellvordering niet meer ontvangen worden daar waar de verwijdering van de aangebrachte verhardingen en het herstel van de oorspronkelijke vegetatie en het relief en de samenstelling van de bodem wordt gevorderd.

Omtrent de prejudiciële vragen

Tweede beklaagde suggereerde in besluiten, neergelegd ter zitting dd. 04.11.2005, volgende vraag te stellen aan het Arbitragehof.

Schendt artikel 149, par 1, eerste lid van het DORO dd. 18 mei 1999, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003, aldus begrepen dat het de rechter, bij wie door de bevoegde stedenbouwkundige administratie een door het decreet voorziene herstelmaatregel is ingeleid, de macht geeft die maatregel op zijn interne en externe legaliteit te beoordelen en hem mitsdien toelaat alles te beoordelen wat ook de administratie kon beoordelen met inbegrip van de gemaakte keuze, de art. 10, 11 in combinatie met art. 144 van de grondwet en art. 8.1. EVRM en art. 14.1 BUPO-verdrag, die inhoudt dat de burger bij het bepalen van zijn burgerrechtelijk en strafrechtelijke rechtspositie de waarborg geniet te worden beoordeeld door een rechter met volle rechtsmacht?

De vraag betreft een herformulering van een vraag die eerste beklagde suggereerde in besluiten, neergelegd ter zitting dd. 19.11.2004, nadat het Arbitragehof in een arrest dd. 01.03.2005 (46/2005) op die eerste vraag ontkennend antwoordde. Volgens het Arbitragehof dient het artikel 149 par 1 DORO geïnterpreteerd te worden in de zin dat de rechter zich niet mag begeven 'op het terrein van de opportuniteit, omdat dat erop zou neerkomen hem een bevoegdheid toe te kennen die onverenigbaar is met de beginselen die de verhoudingen regelen tussen de administratie en de rechtscolleges'. De hoven en de rechtbanken dienen de vordering wel zonder gevolg laten indien zou blijken dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Het antwoord op de laatste vraag zal onvermijdelijk op hetzelfde neerkomen daar de herformulering niet meer is dan het opnieuw stellen van de vraag naar de mogelijkheid tot opportuniteitsbeoordeling m.a.w. belangenafweging bij het beoordelen van de ingestelde herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Voor de oplossing van onderhavig geschil is het stellen van de vraag dan ook niet nodig.

Omtrent de herstellvordering betreffende het bijgebouw.

Zoals reeds opgemerkt in het vonnis dd. 22.04.2005 werden de lastens beklagden bewezen verklaarde bouwinbreuken gepleegd in natuurgebied, volgens het gewestplan.

Op 01.04.2003 kwam een (regularisatie)vergunning tussen betreffende een regularisatieaanvraag voor instandhoudings- en verbouwingswerken aan een woning binnen bestaand volume. De gemachtigde ambtenaar adviseerde gunstig. De afdeling Natuur adviseerde ongunstig. Het College van Burgemeester en Schepenen baseerde zich grotendeels op het advies van de gemachtigde ambtenaar om een vergunning af te leveren.

Er wordt verwezen naar art. 145 bis, par 1 DORO dat stelt dat onder bepaalde decretionale voorwaarden de gewestplannen op zichzelf geen weigeringsgrond vormen bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag. Tevens wordt verwezen naar art. 195 bis DORO.

Er wordt gesteld dat het herbouwen van een nevenvolume met sloping van de muren van dat nevenvolume kadert binnen het herbouwen van een woning.

Er wordt tevens gemotiveerd waarom in casu de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad.

De Rechtbank dient de regularisatievergunning te toetsen op zijn interne en externe wettigheid en een onderzoek te voeren naar machtsoverschrijding en machtsafwendings, zoals dat zijn grondslag vindt in het legaliteitsbeginsel verwoord in art. 159 Gec. GW.

De burgerlijke partij roept in dat de regularisatievergunning manifest onwettig is en legt dezelfde argumenten voor als voor de Raad van State.

In besluiten, neergelegd ter zitting dd. 18.06.2004, stelt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dat de door de burgerlijke partijen ingeroepen wettigheidsbezwaren kennelijk gegrond zijn.

De Rechtbank stelt vast dat het College van Burgemeester en Schepenen zich steunt op het eerste lid van par 1 van art. 145 bis DORO om een vergunning te kunnen afleveren. Op de derde pagina van de vergunning (zie stuk 7 eerste beklaagde) is immers sprake van 'art. 145 bis 1'.

Het eerste lid van art. 145 bis DORO heeft betrekking op verbouwingen van een bestaand gebouw binnen het bestaand bouwvolume. In dat geval kan zelfs een vergunning verleend worden in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zoals natuurgebied. Het artikel sluit uit dat de andere mogelijkheden, geboden door de volgende leden van de eerste paragraaf, vergund worden in ruimtelijk kwetsbare gebieden. Dit is bv. het geval voor het tweede lid dat spreekt over herbouwen binnen het bestaand bouwvolume, met verwijzing naar woningbijgebouwen.

In de verstrekte vergunning motiveert het CBS zijn keuze om zich te beroepen op het eerste lid van par. 1 van 145 bis DORO - de woning ligt immers in natuurgebied - door te stellen dat het herbouwen van een nevenvolume, ondergeschikt aan het hoofdvolume, in feite er op neerkomt dat een gedeelte van de buitenmuren van de woning worden heropgericht en dat het herbouwen van een woning niet uitsluit dat een gedeelte van de buitenmuren worden gesloopt en opnieuw worden opgetrokken.

Uit deze motivering zelf blijkt duidelijk dat de vergunde werken noch instandhoudings- en onderhoudswerken, noch verbouwingswerken

maar herbouwwerken in de zin van het tweede lid van par. 1 betreffen. Dit blijkt overigens ook uit de foto's die berusten in het strafbundel (zie onder meer stuk 8, foto 5 en stuk 31, foto 5).

Terecht merkt de burgerlijke partij en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dan ook op dat art. 145 bis, par 1 DORO geschonden werd. De Rechtbank dient dan ook de verstrekte (regularisatie)vergunning buiten toepassing te laten.

De wettig gevorderde herstellvordering tot herstel in de oorspronkelijke staat wordt uitgesproken, zoals hierna bepaald. De termijn van uitvoering wordt bepaald op drie maanden. Ook de gevorderde dwangsom en de machtiging tot ambtshalve uitvoering worden toegekend.

Omtrent de herstellvordering betreffende de poort/hekwerk en de afsluiting.

Ook hier ligt de oprichting van voormelde constructies in natuurgebied. De wettig gevorderde herstellvordering tot herstel in de oorspronkelijke staat wordt uitgesproken, zoals hierna bepaald. De termijn van uitvoering wordt bepaald op drie maanden. Ook de gevorderde dwangsom en de machtiging tot ambtshalve uitvoering worden toegekend.

Gezien artikelen : 100 SWB,
1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1 2, 11, 12, 14, 30, 31, 34, 35, 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
162, 182, 189, 190, 191, 194 van het Wetboek van Strafvordering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, DE RECHTBANK,

Verklaart de herstellvordering onontvankelijk daar waar het herstel van de oorspronkelijke vegetatie en het relief en de samenstelling van de bodem wordt gevorderd.

Beveelt, voor het overige, dat 1 de plaats in de oorspronkelijke toestand, dit impliceert :

- afbraak van het opgerichte bijgebouw, met inbegrip van de aangelegde funderingen
- afbraak van de poort/hekwerk
- afbraak van de afsluiting

zal herstellen binnen de drie maanden, die een aanvang zullen nemen op de achtste dag na betekening van onderhavig vonnis, dit onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag dat het herstel niet plaatsvindt binnen de termijn van drie maanden.

Bij gebrek aan herstel binnen voormelde termijn wordt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gemachtigd om van ambtswege in de uitvoering ervan te kunnen voorzien op kosten van beklaagde die zal verplicht worden alle uitvoeringskosten terug te betalen op kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de Beslagrechter (cfr. Art. 153 decreet betreffende de ruimtelijke ordening).

Aldus gewezen en uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op bovenvermelde datum, alwaar aanwezig waren :

Alleenzetelend rechter, Voorzitter van deze kamer,
 Substituut-Procureur des Konings en Grif-
 fier